

teodolnik

Celje, 8. julija 1960
Leto X., številka 27
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
«CELJSKI TISK»
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMIR
UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

PLENUM OKRAJNEGA KOMITEJA ZKS V CELJU

OSREDNJA PRIREDITEV OB DNEVU BORCA NA ROGLI

Več pravic terja tudi večjo odgovornost

Na zadnjem plenumu Okrajnega komiteja ZKS v Celju so v sredo ocenili letne konference osnovnih organizacij in občinskih komitejev Zveze komunistov dokaj ugodno. Sekretar komiteja tov. Franc Simonič, ki je plenum vodil, je uvodoma dejal, da so se organizacije Zveze komunistov v celjskem okraju letos vsebinsko in organizacijsko izredno utrdile, kar je brez dvoma odraz lanskoletne idejne ter številčne krepitve članstva in osnovnih organizacij.

V letošnjem letu je prišla močno do izraza tudi vloga občinskih komitejev, saj so dejansko postali podilna politična sila, ki usmerja delo in nudi pomoč osnovnim organizacijam. Čeprav bo vnaprej vedno bolj težišče dela na občinskih komitejih, bo okrajni komitej Zveze komunistov imel še dokaj veliko vlogo, ki se bo odražala predvsem pri vsklajevanju odnosov med gospodarstvom bolj in manj razvitimi občinami ter v nudenju pomoči pri ideološkem ter vzgojno političnem delu.

Čeprav se je delo organizacij Zveze komunistov v zadnjem času dokaj izboljšalo, so na plenumu kritično obravnavali tudi nekatere pomanjkljivosti in slabosti z namenom, da bi se vpliv in vloga organizacij Zveze komunistov, ki so odgovorne za vse družbeno dogajanje na svojem področju, še bolj okreplila. Pomanjkljivost občinskih odborov je bila, da so tokrat na njih vabili le majhno število nekomunistov. Prav tako bi morale občinske konference Zveze komunistov vabiti čim večje število nekomunistov-vodilnih ljudi z raznih področij, kar bi pozitivno delovalo na vzgojo ljudi in utrjevalo organizacije Zveze komunistov. Lep primer takega sodelovanja z nekomunisti na odprtih konferencah je bil pred nedavnim v celjskem gledališču, kjer so tako skupno rešili marsikateri pereč problem ter se pogovorili o bodočem delu. Tako sodelovanje utrjuje odgovornost do naloge enako pri članih Zveze komunistov kot pri nečlanih.

Na letnih konferencah osnovnih organizacij in občinskih komitejev so sicer mnogo razpravljali o najrazličnejših problemih, zlasti o gospodarstvu, delavskem in družbenem upravljanju ter o komunalnem sistemu, vendar so bile marsikateri analize presplošne in preozke ter sprejeti sklepi premalo stvarni. Prav tako je bilo veliko izgovorjenega o uspehih, o slabostih manj, če pa so jih ugotavljali, so bile ugotovitve bolj splošne, namesto da bi pokazali na posameznike in organizacije določeno ter z namenom, da bi slabosti čim prej odpravili. Tako se dogajajo primeri, da posameznikov pravočasno ne opozorijo na napake, ko pa je mera polna in ni več pomoči, pa udarijo po njem z najhujšimi kaznimi. Tako ravnanje je plenum ostro grajal, saj predvsem socialistična morala zahteva humanejšo odnose med ljudmi. Človeku je treba pomagati takoj in ga opozorjati na slabosti, ga dvigati in vzgajati. V tej zvezi je bilo iznešenih tudi nekaj kritičnih pripomb glede odnosov v posameznih podjetjih, glede raznih trenj v njih, ki pa so največkrat odraz slabega dela političnih organizacij in organov delavskega samoupravljanja ter premajhne obveščeniosti in stikov teh organov s člani kolektiva.

Za tako stanje je seveda v prvi vrsti odgovorna osnovna organizacija Zveze komunistov in sin-

dikat, ki sta prva poklicana vsklajevati medsebojne odnose v kolektivu. Čim pogostejše in razumljivejše je obveščanje članov kolektiva o delu delavskega sveta, čim več pobud od članov kolektiva le-ta upošteva ter jih s sklepi tudi seznanja, manj trenj je v podjetju. Trenja povzročajo največkrat birokratske tendence, ki se v tej ali oni obliki še vedno pojavljajo in dušijo na razne načine socialistično demokracijo v podjetju. Skrb za človeka se odraža ne samo v večjih plačah in v boljših delovnih pogojih, temveč tudi v odnosih med ljudmi. Od teh je končno odvisen tudi marsikak uspeh ali neuspeh v podjetju. Dobri, iskreni, tovariški, predvsem pa topli odnosi morajo vladati med ljudmi pri skupnem delu za isti cilj. Različna mnenja in mali antagonizmi bodo med ljudmi vedno obstajali, stvar političnih organizacij in organov delavskega upravljanja pa je, da se v tej borbi mnenj, ki jih omogoča naša socialistična demokracija, zavzemajo za najnaprednejša stališča, ki morajo prevladati.

Za takšno delo pa je potrebna vsestranska politična aktivnost, borba proti demagogiji in birokratskim pojavom, dosledna borba proti vsem slabostim, ki se tu in tam pojavljajo. Pri tem je treba upoštevati javno mnenje, glas volilcev, ki morajo biti v podjetju seznanjeni z vsem dogajanjem. Noben sklep v podjetju pa ne sme iti mimo organov delavskega samoupravljanja.

Po napakah je treba odločno in brez ovinkov udariti, pokazati na krivce z edinim namenom, da se vzroki slabega dela čim prej odpravijo, ne pa da se take napake tendenciozno in nekonstruktivno napihujejo. Tudi nezdružene ambicije ali karizem posameznikov, ki vidijo v prvi vrsti svoje interese, manj pa interese kolektiva in širše skupnosti, bo potrebno odločneje razkinkavati.

V pogledu boljših odnosov med ljudmi bodo morale organizacije Zveze komunistov še bolj angažirati svoje člane v delovnih kolektivih, da bodo obsežne proizvodne naloge, ki jih terja družbeni plan, čim bolj uspešno izpolnjene. Odgovornost komunistov in organov delavskega upravljanja bo vedno večja, saj ni njihova edina naloga, da dobro gospodarijo, temveč morajo nakazovati gospodarstvenim organizacijam tudi perspektivo razvoja. Vedno večje prenašanje pravic na delovne kolektive bo terjalo od komunistov, od delavskih svetov in vodilnih ljudi v podjetju tudi vedno večje naloge in odgovornosti. Tega pa se morajo predvsem zavedati člani Zveze komunistov ter vskladiti svojo dejavnost in prizadevanja tem nalogam.

Oporoka junakov

NAŠA SVETA DOLŽNOST

OKOLI 10.000 UDELEŽENCEV NA VELIKI SVEČANOSTI. — MED GOSTI PREDSEDNIK LJUDSKE SKUPŠČINE LRS TOV. MIHA MARINKO IN ČLAN IZVRŠNEGA SVETA LRS TOV. MITJA RIBIČIČ. — NA PREDVEČER TOVARIŠKO SREČANJE BORCEV ZELENEGA POHORJA. — ODKRITJE SEDMIH SPOMENIKOV. — POHORSKI BATALJON, TOMSIČEVA IN SERČERJEVA BRIGADA PO STARIH STEZAH. —

Razsežno partizansko Pohorje, se je dan pred svečanostmi odelo z belim plaščem, kakor da hoče na bohotnem zelenju prostranih gozdov priklicati v spomin tudi ostre in uničujoče zime...

Na predvečer praznika so pohorski vrhovi oživeli. Deževje ljudi ni zadržalo, kajti na Pohorju so doživeli še čisto drugačne čase. Po vrhovih so vzplameli v mrak kresovi, pa tudi po dolini je sem in tja zaplapolalo, temno nebo pa je ožaril slap raket, kakor trenutni odsev vseh tistih, ki so pred leti posamič pomenile nešteto jurisev, bitk in spopadov.

Bil je to večer srečanj, nemih in hrupnih objemov, tistih spominov in glasnega pripovedovanja ob ognjih, med šotori, pod vitkimi smrekami.

Nedeljsko jutro je prineslo sončni dan, iz vseh strani so v pohorski masiv krenile kolone. Iz Vitanja, Zreč, Mislinjskega grabna, od Ribnice, Ruš, iz Oplotnice in Konjic. Nekdanji borci z mladimi delovnimi tovariši v kolonah, stari prekaljeni aktivisti z mlajšimi člani organov delavskega in družbenega upravljanja v gosjem redu.

Zreška kolona je odkrila spomina nad Resnikom in kmalu nato drugega na Resniški planji, tretjega pa na Konjiški planji. Vitanjčani so se poklonili žrtvam pri spomeniku na Vitanjski planoti... Potem je zaropotalo po strminah, zarigalo po grapah, treskalo po gozdnih jasad. Narodni heroj Janez Hribar je tokrat vodil po Pohorju pripravnik predvojaške vzgoje — sinove svojih nekdanjih borcev... Partizansko Pohorje ne bo nikoli pozabljeno.

Okoli deset tisoč ljudi se je zbralo na vrhu Rogle, ki z višino 1.500 metrov kraljuje nad pogorjem. Na tribuni so se zbirali nekdanji komandanti, aktivisti in zaslužni borci. Navdušeno so množice pozdravile prihod gostov; predsednika Ljudske skupščine LRS tov. Miha Marinko, člana Izvršnega sveta LRS tov. Mitja Ribičič, sekretarja OK ZKS za okraj Celje tov. Franca Simoniča in predsednika OLO Maribor tov. Jožeta Tramska ter dolgo vrsto drugih političnih in družbenih predstavnikov. Pred tribuno so se zvrstili borci pohorskega bataljona, Tomsičevci in Serčerji. Okrog njih pa množica drugih borcev iz revolucije in bitke za socializem.

S svečanosti na Rogli: tov. Franc Simonič, Miha Marinko in Mitja Ribičič

Po otvoritvenih besedah sekretarja občinskega komiteja ZKS iz Slovenskih Konjic tov. Adamljeta je zbrani množici spregovoril tov. Mitja Ribičič. Ko je govoril o žrtvah NOB in fašističnega nasilja, je dejal, da spomin nanje

glave, ko rane njihovih zločinov še niso zaceljene. Na koncu svojega govora je dejal:

Spomeniki, ki jih odkrivamo ob grobiščih okoli Rogle, pomenijo nove obveznosti, ki se naj izražajo v skrbi za človeka. Uresniče-

steh svoje najljubše sinove in hčere, potem pa je spet obnemelo ter obdalo s spoštljivo tiho spomenike na svojih tleh, katerih delčke so tisoči odnesli v svojih srcih na svoje domove, ob stroje in med brazde...

-c. -k.

RUDARJI SO SLAVILI

V nedeljo je bilo v Velenju veliko slavlje. Rudarji so v svojem novem mestu slavili rudarski praznik. Ze prejšnji večer so začele slavnosti, v nedeljo zjutraj pa so prihajali iz stolpnice, stolpčev in drugih novih stavb možje, oblečeni v črne rudarske uniforme, mladinci v športnih oblekah in šolarji. Zlili so se v enotno povorko, ki je obšla vse mesto in se ustavila na stadionu ob Velenjskem jezeru.

Rudarjem, velenjski mladini in več tisoč gostom je najprej spregovoril predsednik delavskega sveta rudnika lignita Velenja, Anton Romih. Govoril je o uspehih

rudnika, o napredku in o nalogah, ki jih še čakajo. Za njim je govoril še predsednik organizacije Zveze borcev Ivan Borovšak. Velenjski rudarji so svoj praznik povežali s praznovanjem dneva borca, in sicer ne brez osnove. Saj ves njihov napredek, vsa preobrazba Šaleške doline

slonj na pridobitvah narodno- osvobodilne vojne; če bi ne bilo svobode, bi ne bilo današnjega Velenja.

Enako svečano so rudarski praznik in dan borca proslavili tudi v rudniku Zabukovca, kjer so tudi priredili prisrčno prireditve.

DRAGO ŠPENDL-

NOVI PREDSEDNIK SZDL ZA CELJSKO OBČINO

Pretekli teden je bil plenum občinskega odbora SZDL za celjsko občino. Na njem so izvolili tov. Drago Špendla za predsednika občinskega odbora SZDL, namesto tovariša Cveta Pelka, ki je pred nedavnim prevzel dolžnost podpredsednika okraja Celje.

Tovariš Drago Špendl je v celjsko občino prispel šele lansko jesen, ko se jo odzval na razpis mesta šolskega upravitelja na Teharjih. Po rodu je Velenjčan, kjer se je rodil v družini železniškega delavca. Tovariš Špendl je v izgnanstvu dokončal učiteljske, po končani vojni pa se je kot učitelj in aktivist vključil v prosvetno in politično delovanje. Ves čas je opravljal zelo važne politične funkcije, nazadnje je bil tudi predsednik občinskega odbora SZDL v Slovenskih Konjicah.

Tudi v Celju, oziroma na Teharjih se je takoj po svojem prihodu vključil v politično delo, postal je član občinskega odbora SZDL in član občinskega komiteja ZKS.

Dan borca v Celju

V počastitev 4. julija je občinski odbor Zveze borcev v Celju pripravil že v petek, 1. julija slavno proslavo pod naslovom »Večer partizanskih pesmi«. Nastopili so moški zbor »Svobode«, komorni zbor, mešani zbor »France Prešeren« iz Celja in ženski pevski zbor iz Stor. Razen tega so se predstavili še recitatorji, člani celjskega Delavskega odra. Govor o pomenu praznika dneva borca pa je imel predsednik Občinskega odbora SZDL v Celju Drago Špendl.

Na čast 4. julija so osnovne organizacije Zveze borcev pripravile več tovariških razgovorov s partizanskimi vdovami, materami in očetj padlih borcev, razen tega pa, priredile izlete v partizanske kraje.

Dve spominski plošči v Šoštanju

Po osrednji proslavi pri spomeniku padlih borcev so v Šoštanju odkrili v ponedeljek, 4. julija dve spominski plošči, ki bosta prav tako kot mnoge druge spominjale na žrtve, padle v borbi za našo svobodo. Prvo so odkrili Röcku-Bibi (na Ježovnikovih hiši), ki so ga Nemci ustrelili 6. marca 1942 v Mariboru. Biba-Röck spada v tisto vrsto revolucionarjev, ki so že od mladih let in v predvojni Jugoslaviji našli pot med člane Komunistične partije. Tako je Biba že 1932 postal član KP. Štiri

leta pozneje pa je že okusil zapore. Zaradi stalne nevarnosti, ki mu je grozila, se je že v predaprilski Jugoslaviji umaknil v ilegalo. Kot ilegalec je pričakal tudi okupacijo, vendar so ga nacisti izsledili ter obsodili na smrt.

Druga spominska plošča spominja na štiri žrtve Tekavčeve družine — očeta, mater, sina in hčerko. Drug za drugim so žrtvovali svoja življenja; sin v Pohorskem bataljonu, ostali trije pa so postali žrtve domačih izdajalcev.

M. B.

V A B I M O V A S OD 30. JULIJA DO 8. AVGUSTA 1960 N A

XVIII. MARIBORSKI TEDEN

POD GESLOM ČLOVEK — DRUŽINA — KOMUNA

RAZSTAVA INDUSTRIJE, TRGOVINE IN OBRTI SKLEPANJE POGODB IN PRODAJA BLAGA ŠIROKE POTROŠNJE

RAZSTAVA KMETIJSKIH STROJEV IN POTREBŠČIN ZA KMETIJSTVO!

VELIKA MODNA REVIIJA — PRIKAZ SODOBNEGA OBLAČENJA

25% POPUST NA ŽELEZNICAH!

Šmihelska cesta je odprta

ZDRAVSTVENI DOM NA LJUBNEM — LOVSKA KOČA NA STONU

Zgoraj: pogled na Šmihel; spodaj: Franjo Pajk začenja svečanost v Mozirju, zraven njega inž. Knez in inž. Hus

Tudi mozirska občina je praznik dneva borca združila z otvoritvijo nekaterih novih in pomembnih objektov. Tako so na Ljubnem ob Savinji izročili namenu nov zdravstveni dom, lovska družina iz Rečice ob Savinji pa je na Stonu pod Medvedjakom odprla svojo kočjo. Izredno veliko zanimanja je bilo za otvoritev gozdne ceste Mozirje—Šmihel. Prvi del slavnosti je bil v nedeljo dopoldne v Mozirju. Tu se je najprej predstavili mešani zbor iz Šmihela pod vodstvom tov. Aemana, zatem pa je sekretar Občinskega komiteja ZKS Franjo Pajk pozdravil direktorja Uprave za gozdarstvo LRS inž. Funkla ter vse ostale goste, zastopnike ljudskega odbora ter družbenih in političnih organizacij. Zatem pa je o pomenu gradnje te ceste spregovoril zastopnik investitorja inž. Knez. Dejal je: Gospodarskih ciljev, ki so narekovali izgradnjo ceste Mozirje—Šmihel, je več. Glavni cilj je bil dvigniti materialni in finančni donos gozdov, ki jih odpira ta cesta; teh pa je okoli 1.619 ha. Ti gozdovi proizvajajo danes le okoli pet kubikov lesne mase na hektar, kar je glede na bogata rastišča odločno premalo. Namen ceste je, povečati ta prirastek z intenzivnejšim gospodarjenjem na sedem do osem kubikov na hektar, razen tega pa pomeniti proizvodnjo gozdnih sortimentov. Ekonomski računi kažejo, da bo znašala ta pocenitev letno 1.016 dinarjev po kubiku, za letni donos, ki znaša 6.300 kubikov, pa okoli šest in pol milijona letno. Povečanje in pocenitev gozdnih proizvodnje je glavni gospodarski ukrep za napredek gozdnega in lesnega gospodarstva na tem območju. Napredek teh dveh vej pa pomeni tudi boljše življenje ljudi v tem delu Zgoranje Savinjske doline. Cesta Mozirje—Šmihel pa ne bo koristila samo gozdarstvu; ona bo omogočila tudi hitrejši razvoj poljedelstva in živinoreje. Cesta bo pospešila tudi razvoj turizma, saj je Šmihel izredno lepa turistična postojanka in izhodišče na Mozirsko planino. Intenzivnejša bo povezava Šmihela z dolino, ojačane bodo gospodarske in kulturne vezi; skratkica cesta bo odigrala tisto funkcijo, ki jo imajo sodobna prometna sredstva na kulturni, socialni in gospodarski razvoj območij, katere odpirajo.

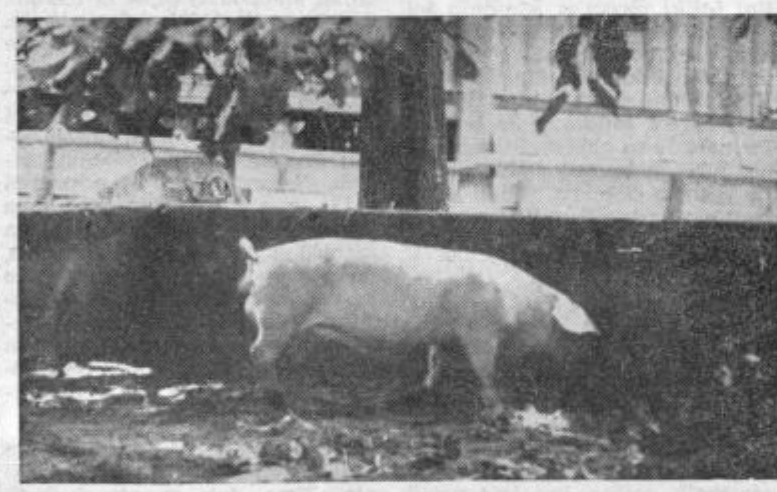
Zatem je gradnjo ceste orisal še inž. Hus. Tako je med drugim dejal, da je bilo za nekaj nad osem kilometrov ceste porabljenih 68 milijonov dinarjev. Cesto je nato izročil prometu tov. Pajk. Drugi del svečanosti pa se je v opoldanskih urah začel v prelepi gorski vasi — Šmihelu. M. B.

Gospodarska razstava v Laškem

V počastitev občinskega praznika so v prostorih osnovne šole v Laškem priredili manjšo, toda zelo lepo urejeno gospodarsko razstavo. Na njej je bila prikazana gospodarska rast industrijskih podjetij in obrtnih delavnic s področja laške občine. Rudnik Laško je prikazal rov z vozičkom prvovrstnega premoga, zelo lepo so bili zastopani izdelki Volne, pivovarne ter Tovarne lesne galanterije iz Rimskih Toplic. Veliko pozornost pa so vzbudili drobni leseni predmeti (otroški

vozički, šahovske figure, razne šatulje itd.) nekaterih obrtnih obratov, ki so se s svojimi iskanimi izdelki uveljavili na tujem tržišču. Razen tega je vzbujal pozornost tudi prikaz krvodajalske službe, saj je laška občina v tem pogledu prva v okraju in druga v Sloveniji. Tudi lovsko društvo je bilo zastopano s svojimi številnimi trofejami. Razstavo je že prve dni obiskalo nekaj tisoč obiskovalcev.

PLEMENJAK IN POL ...

To je merjasec švedske pasme, ki vse bolj prodira tudi na našo vas, saj se naši zadržniki vedno bolj ogrevaajo za vzrejo mesnatih prašičev — bekonov. Ta dragoceni plemenjak je, kakor vidite na sliki, »potegnjen«, pa vseseno lepo raščen. Komaj leto dni je star in tehta okoli 140 kilogramov. Kljub svoji mladosti bo oče številnemu zarodu bodočih bekonov v prebolski zadrugi...

Večja proizvodnja - boljši življenjski pogoji

MISLI O POKONGRESNI KONFERENCI SZDL V ŠMARJU PRI JELŠAH

Na pokongresni konferenci občinske organizacije SZDL v Šmarju pri Jelšah je o nekaterih konkretnih nalogah, ki jih nakazujejo zaključki V. kongresa SZDL Jugoslavije govoril tudi predsednik občinskega odbora SZDL FRANC ZUPANC.

Predsednik Obč. odbora SZDL v Šmarju pri Jelšah Franc Zupanc

Značilen pečat gospodarskega življenja v občini daje kmetijstvo. Kakor v industriji, ki ima svojega najmočnejšega predstavnika v steklarni »Boris Kidrič« v Rogški Slatini, tako je tudi v kmetijski proizvodnji očiten stalen porast. Navzlic uspehom, ki jih ne kaže prezreti, niti podcenjevati, pa je več kot razumljivo, da je na kmetijskem področju še veliko neizkoriščenih možnosti. Največ pozornosti bo treba posvetiti živinoreji, kot glavni panogi kmetijskega udejstvovanja. V kolikor je razveseljivo povečanje hektarskih donosov, pa so spet znani primeri, ko nekateri kmečki proizvajalci niso hoteli razumeti resnice, da jim socialistična skupnost ne more zagotoviti boljšega in lepšega življenja, če se sami ne bodo zavzeli za to, da bi na svoji zemlji pridelali več in boljše. Tako se tu in tam uveljavljajo še stara in zastarela pojmovanja, češ boljše in lepše življenjske pogoje bo prinesel nekdo od zgoraj, mi smo pa tukaj za to, da jih sprejmemo in uživamo, ne da bi pri tem kaj sami prispevali. Tako seveda ne gre! In prav ti primeri in ugotovitve kažejo, poleg ostalih seveda, smer dela krajevnih organizacij Socialistične zveze. Zato bo treba z ljudmi še več govoriti o socialistični vasi, o proizvodnih odnosih in podobno; Socialistična zveza bo morala odigrati še večjo vlogo mobilizatorja sil za povečanje hektarskih donosov.

Ke s svojimi člani in jih seznanjala z načrti in programi. Podobna zahteva po tesnejšem sodelovanju državljanov se kaže tudi v merilu krajevnih odborov, pa čeprav so bili zlasti na tem področju zabeleženi nekateri pravi uspehi. Vsi ti pa so in bodo tudi v bodoče odvisni od tega, kako bodo volivci poznali probleme svoje ožje in širše skupnosti in nadalje, kako bodo organi družbenega upravljanja obravnavali predloge, ki jih dajejo državljanji. Prav nič bi ne škodilo, nasprotno, bilo bi zelo koristno in priporočljivo, če bi delo organov družbenega upravljanja pri ljudskem odboru bilo bolj javno. Kajti, neobveščenost volivcev o načrtih in zmogljivostih komune, je tudi najbolj pogost vir negotovanja in »nerazumevanja« občinske politike. Zato, več sodelovanja ljudskih odbornikov na sejah krajevnih organizacij Socialistične zveze ter boljše delo zborov volivcev. M. B.

UPRAVNI ODBOR KMETIJSKE ZADRUGE TAVOR
razpisuje delovno mesto

FINANČNEGA KNJIGOVODJE

Pogoj: ekonomska srednja šola s prakso v finančnem knjigovodstvu. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Plača po tarifnem pravilniku. Samsko stanovanje zagotovljeno. Pismene ponudbe sprejema upravni odbor KZ do 15. julija 1960!

Žena • dom • družina

EDEN NAJBOLJ PEREČIH PROBLEMOM NAŠE DRUŽBE

Varstvo otrok zaposlenih mater

Varstvo otrok v času, ko so njihovi starši v službi, pri nas ni urejeno. Dečji domovi in vrtni so sicer ustanove, ki služijo temu namenu, vendar njihove zmogljivosti ne ustrezajo niti tretjini potreb Celja, da o bližnjih krajih sploh ne govorimo, saj imajo le redki kakšno ustanovo za otroke. Ob času, ko so pretežno skrb za družino prevzele stanovanjske skupnosti, je kazalo, da bodo te s svojimi otroškimi ustanovami prevzele varstvo vsaj tistih otrok, ki že obiskujejo šolo in bi se v taki otroški ustanovi zadržali le za tisti čas, ko se pouk v šoli že konča, starši pa so do 14. ure še v službi. Stanovanjske skupnosti so to nalogo pravilno ocenile za eno najbolj pomembnih nalog, ki so jo prevzele in ki naj bi jo kolikor mogoče zadovoljivo izpolnile. Vendar prav rešitev tega problema zahteva od stanovanjskih skupnosti največ gmočnih sredstev, poleg tega pa bo izvedba otroških ustanov v manjših krajih težko izvedljiva, čeprav je tam varstvo otrok še posebno važno zato, da se razbremenijo kmetijska proizvajalka.

Za zdravje otroka pa je seveda zelo kvarna neurejena prehrana in pomanjkanje čistoče, kar je pri tem seveda nujno. Otrok pa pri tem tudi ni na svežem zraku, kar stopnjuje njegovo dovzetnost za razne bolezni, ki jim je pri taki oskrbi izpostavljen. Pri tem pa je zaradi vsega tega storilnost staršev pri delu minimalna, saj se mu ne morejo posvetiti tako, kakor če bi vedeli, da je njihov otrok sramežen, sit in pod skrbnim varstvom.

Ta problem ni samo rak rana v Celju, marveč je skoraj enako in še bolj pereč v vseh krajih naše države, nič manjši pa ni v drugih državah, kjer se žene prav tako skušajo zaposliti, pa jim je oskrba v otroški ustanovi predraga. Za njegovo rešitev moramo začeti delati vsi, Zveza ženskih društev prav tako kakor Društvo prijateljev mladine, Socialistična zveza delovnih ljudi, sindikalne organizacije, Svet za socialno skrbstvo in Svet za zdravstvo. Le z združenimi napori bo mogoče omiliti ta problem in izboljšati sedanje stanje. Reševanje tega problema pa naj prevzememo ne bo pristojnost enega organa, ki se morda bori celo s svojimi lastnimi organizacijskimi ali gmočnimi težavami, marveč mora postati varstvo otroka najvažnejša naloga vse družbe. Stanovanjske skupnosti lahko pri tem naredijo zelo mnogo, vendar šele takrat, ko bo njihovo prizadevanje naletelo povsod na razumevanje.

-eva

Le ne preveč na sonce

Poletje je prišlo z velikimi kopraki in kar preko noči. Veseli smo ga bili in nastavili smo soncu kožo, ki je vso dolgo zimo hlepela po zraku in soncu. Sonce pa je bilo mahoma že toplo in po eni ali celo dveh urah je dobila naša koža rdečo barvo. Zvečer smo se potem počutili kakor pečenka in ramena in hrbet sta nas pošteno pekla. Sonce je pokazalo svojo moč. Kaj sedaj... Lepi dnevi se vrstijo, nas pa peče hrbet če silšimo besedo toplo ali sonce. Po dveh dneh pa se vsa težko priborjena rdečkasta barva, ki je prehaja v rjavo, začne luščiti... s kožo vred. Porjaveli torej nismo, kopati se zaradi opeklin tudi ne moremo, poletje in najlepši dnevi pa hite. Mogoče hiti z njimi tudi dopust, vse dolgo leto težko pričakovani teden.

prenesi sonca, kolikor bomo hoteli, ponašali se bomo lahko s trajnejšo barvo. Strpnost pri sončenju v prvih dneh torej ni od muh.

Omenim naj le še, da je strpnost zelo važna vse poletje pri tistih ljudeh, ki nagibajo k živčnosti. Tem sonce to le še stopnjuje. Majhni otroci naj ne bodo preveč na soncu, ker je prav njihov živčni sistem še zelo občutljiv, poleg tega pa naj imajo na glavicah klobuček (moker), ki jim meče senco in jim hladi tudi tilnik.

Razne kreme za sončenje učinek sonca sicer omilijo, vendar na živčni sistem ne vplivajo z nasprotnim učinkom, kakor sonce.

Kadar smo zelo pregreti po sončenju ne stopajmo naglo v mrzlo vodo. Takšna sprememba prav tako ni priporočljiva. V vodi ostanimo le toliko časa, dokler nam to res prija. Tudi otroci morajo iz vode, pa čeprav od najlepše igre, ko jih začne zebsti.

ČITAJTE CELJSKI TEDNIK

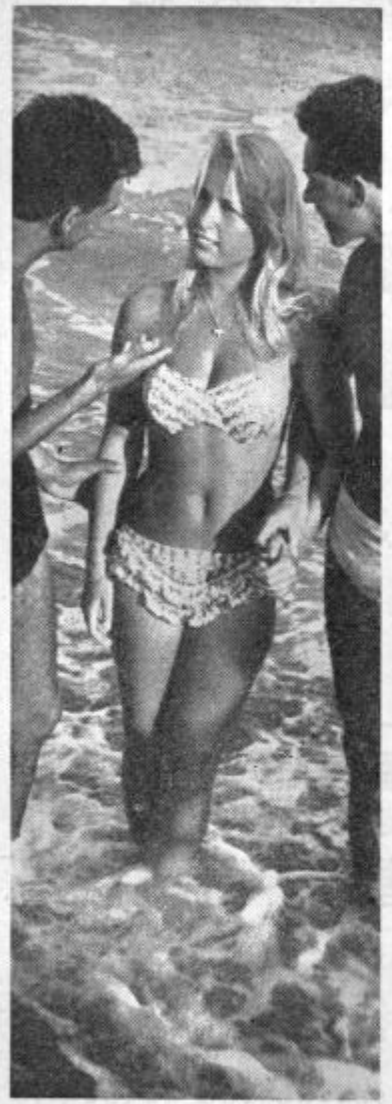
TRGOVSKO PODJETJE »SAVINJSKI MAGAZIN« ZALEC
sprejme v službo:

trgovskega pomočnika-co za poslovalnico Zabukovca
trgovskega pomočnika-co za poslovalnico Zalec II

Delovni čas ni deljen! Nastop službe takoj! Pismene ponudbe poslati na upravo podjetja z navedbo doseadanje zaposlitve do 15. julija 1960!

MORSKIM NEVARNOSTIM se lahko izognemo

Strah pred morskimi psi je običajno večji, kakor ga te živali zaslužijo, zlasti na Jadranu so zelo redki slučajji, da postane človek žrtev teh vodnih zveri. Statistike kažejo, da razne druge ne-

Tudi to lahko postane nevarno...

varnosti poberejo več turistov, če začnemo že kar pri prometnih nesrečah na poti k morju ali nazaj. Daleč večje število žrtev je med slabimi plavalci, tudi sončarica s kapjo je pogostejša od žrel morskih psov.

Jadran ni domovina teh pošasti, ki tudi v drugih morjih redko napadejo človeka. Nekaj resnice je v tem, da domala vselej zgrabijo človeka izredno bele kože, ker jih baje bela barva privlači. Psi, ki priplavajo v naše vode so običajno potepuhi in se gibljejo blizu velikih ladij.

Vrste morskih psov v Jadranu so morski volk, pes modrulj, morsk lisica, atlantska lisica, pes jaram. Razen volka, ki more imeti tudi do dvanajst metrov, so vsi ostali 3 do 4 metre dolgi.

Ker pa nihče ne more zagotoviti, da do nesreče ne more priti, se je dobro držati previdnostnih ukrepov.

— Ne kopaj se na divjih plažah, zlasti tam, kjer je obala proti odprtemu morju.

— Izogibajte se kovanja blizu plovnih linij.

— Ne plavajte predaleč v odprto morje in ne skačite iz čolna v globoko vodo.

Za kovanje si izberite:

— Predvsem zavarovano javno morsk kopalnico.

— Če ne ljubite prevelike gneče, si izberite razmeroma plitek zaliv.

Končno je dobro vedeti, da prisotnost morskih zverin najprej opazijo ribiči, saj jim potrgajo mreže v lovu za tropi rib, saj so vsi psi po vrsti veliki požeruhi.

Kljub temu, da so govorice o morskih pseh mnogo grozljivejše in da so vselej pretirane, je vendar dobro nekaj previdnosti, kajti vse do sedaj znane žrtve so bile ravno tisti kopalci, ki so bili preveč drzni in neprevidni.

Občinski trije...

K sreči sem naletel nanje še v ranih urah, ko so se obirali okrog občinske avtomobilske garaže. Trije vozači so, ki omogočajo, da teče delo občinskih organov bolj neovirano. Skoraj vsakodnevno zdrve z vozili križem po razsežni šmarnski občini, ki sega od Grobelnega do Bistrice ob Sotli in od Donačke gore do Zagorja.

Črnoobrki Franček Janžek vozi avto že sedem let. Pravkar je krpal zračnico in se krhko nasmehal:

»Karambola še niti nisem imel, pač pa sem mu že večkrat za las ušel. Najbolj vroče mi je bilo, ko mi je nekoč nenadoma razmeslo prvo zračnico in bi se skoraj znal v hiši ob cesti. Več skrbi kot jaz ima zaradi voženj žena, ki me venomer opozarja na previdnost in mi kaže vesti o prometnih nesrečah v dnevnem časopasu.

Ju. Hujše brige imam zaradi stanovanja, ki ga nikakor ne morem dobiti. Pa še izpopolnil bi se rad, da bi imel višjo kvalifikacijo in sposobnost.

Mladoporoči Stanke Pezdevšek pa ni samo dober voznik, temveč se spozna še na kleparska in mehanska dela, zato je bolj šofer v rezervi. »Zakon je že lepa reč, se je pomenljivo nasmehnil. »Zelim si, da bi tudi žemko vsaj kakšno nedeljo popeljal malo naokoli, zato pa bi rad motorček Tomos-Puch 175. Mislim, da bom še moral malo pljunuti v roke, kljukati in šofirati, pa bo.«

Samski Tone Černec pa je odvrnil: »Na žemitev še misliti nočem. Vozim »Skodo« nakrog, toda škoda ne delam. Mislim, da bom še dolgo zdrav za krmikom, pa tudi tisti, ki jih srečujem na cesti.« Zdelo se mi je, kot bi se hotel rahlo opravičiti, ker mu večkrat očitajo, da prav divje dirja. Bežno sem se srečal z mladimi občinskimi šoferji, ki pa svojim delom prav krepko pripomorejo, da so mnogokrat nujni problemi v občini hitro rešeni. Ob slovesu pa so vsi hkrati vzdihnil: »Se lepše bi nam bilo, ko bi vsaj ceste bile boljše, tako pa moramo vsekar, ko se vrnemo iz Obsotelja in Kozjanskega, privijati vijake in večkrat menjavati celo vzmeti.« Sotelski

Koliko vitkih jadric se ne vrne v mirni matični pristan?

Bila je lepa, v ponos in veselje vseh. Pa se ni vrnila...

Je bil vihar premočan? Krmar nespreten? Jadrnica prekrhka?

Včasih se morje razburka in neusmiljeno premetuje, pokriva s svojimi valovi palube, vrtniči, lomi, zaliva in potaplja. Včasih trešči ladjo ob čeri usode in jo pusti na varljivi peščini trohneti...

Včasih je krmar prezaupljiv. Kot omamjen sledi svetli sledi zatega sonca, ne meri globine in zavoji v plitvino. Včasih je preveč drzen in samozavesten, da je kos vsemu...

Včasih pa je lepota ošabna in trdnost prešibka. Graditelj je bil umetnik, ni pa bil mojster, ki pozna sunke valov...

Koliko vitkih jadric ne najde spet v svoj tih pristan?

Zaman se oziramo po obzorju za svetlimi jadri.

Tako je na pomolu človeštva, ob katerega butajo valovi življenja.

Ce je graditelj — vzgojitelj.

Ce je vitka jadrnica — človek.

Ce je krmar — človekov razum.

-ek.

VIHAR

Zastarelo mišljenje o vojaškem poklicu

So pri nas ljudje, ki imajo o vojaškem poklicu čudno in zastarelo mišljenje.

Poznam fanta, ki bi rad odšel v vojaško akademijo. Rad bi bil mornariški častnik, toda naletel je na odpor pri starših in sorodnikih.

»Pripravljeni smo te šolati, da boš boljše živel, ne pa da bi tiščal glavo v nevarnost vojnih spopadov...«

Tako nekako so mu dopovedovali...

Pri teh besedah se človek res mora začuditi, zlasti še, če taki ljudje pravijo, da je vojaški poklic v miru sicer lep in dober. Kakor da bi ne doživeli ene izmed zadnjih vojn, kakor, da bi živeli nekje v dobi pred iznajdbo smodnika.

Mi smo v prvi vrsti borcev za mir. Zeleli bi, da bi že jutri razpustili armado v korist boljšega življenja vseh delovnih ljudi. Toda položaj nas še sili k pripravljenosti... Če pa bi prišlo do vojne? Kdo pa je še popolnoma varen? Je v zadnji vojni izgubilo življenje v zaledju kaj manj ljudi kot na fronti. Niso prazne besede, da je v boju narod armada, in armada narod. Časi, ko sta se armadi našli nekje na velikem travniku, se spopadi, civilisti pa so od daleč lahko celo opazovali, kaj bo iz tega, so daleč, daleč za nami.

Poznam tudi primer, ko se je maturant prijavil za vojaško šolo. Njegov šolski predstojnik je moral imeti kaj čudno mnenje o vojaškem poklicu. Morda ga je podcenjeval, smatral, da je bistrega fanta škoda za poklic državljana v uniformi. Odsvetoval je fantu, ki se je odločil tudi za to, ker mu je armada nudila ugodne pogoje, češ, če želi kam drugam, mu za študij preskrbi štipendijo.

Mislim, da je tak pedagog sila kratkoviden, če misli, da armada ne potrebuje nadarjenih ljudi. Kakšnim ljudem pa bi ta tovariš zaupal svojo varnost, komu bi dal v roke varstvo nad svojo svobodo in življenjem? Ali pa življenja morda ne ceni?

VZGOJENE SO PRVOVRSTNE čebele

Irski menih Adam se vse svoje življenje ukvarja s čebelarstvom in je na tem področju dosegel svetovni sloves. Zlasti pa je po vsem svetu vzbudil zanimanje za svojo čebeljo pasmo »Buckfast Abbey«.

Menih Adam je to čebelo vzgajal dolga leta in izvajal številne poskuse na Irskem, po Severni Afriki in v deželah Sredozemlja. V zadnjih letih pa je imel sestanke s številnimi znanimi strokovnjaki v čebelarstvu ter z njimi razpravljal o eksperimentih.

Cebelja vrsta Buckfast se je razvijala polnih 40 let. Je izredno odporna in edina prenese bolezen akarin, ki uničuje zarod med navadnimi vrstami čebel.

Irška pričakuje veliko poboljšanje pri proizvodnji sadya in krmne detelje in to ravno zahvaljujoč novi vrsti Buckfast Abbey čebel.

Od ovce do suknje v dvanajstih urah!

Zjutraj so ostrigli ovce, zvečer pa boste lahko oblekli suknjo narajeno iz blaga, ki je bilo spet stikano iz volne te ovce. Ne verjamete?

Mislite, da je to kaj posebnega. Nič. Znana tovarna volnena blaga v Macnaughtonu (Anglija) je leta 1881 predelala ostrizeno volno v gosto blago, krojač pa v suknjo v trinajstih urah in 20 minutah.

Letos so se tega rekorda spomnil škotski tekstilci. Pripravljajo nov rekord. Zjutraj ob osmi uri bodo ostrigli ovce, blago v tovar-

pa mora biti gotovo ob eni uri popoldan. Blago bo takoj prevzel krojač, ki trdi, da bo suknjo oblekel že ob pol osmih zvečer.

DOMISLICA

Mnogi v Združenih državah Amerike prebijajo polovico svojega časa v razmišljanju in razpravljanju o tem, če si njihov prezident preveč ne prizadeva pri delu. Drugo polovico svojega časa pa prebijajo v pomislekih, če si prezident le ne privoščiti prepogosto igranje golfa.

DELAWSKI SVET PODJETJA »ETOL«, TOVARNE ESENC IN ETERIČNIH OLJ V CELJU

razpisuje

NASLEDNJA PROSTA DELOVNA MESTA:

1. Analitik

Pogoj: ing. kemije.

2. Uslužbenec komercialne stroke

Pogoj: dovršena srednja ekonomska šola, po možnosti z nekaj prakse.

3. Tehnik v esenčni proizvodnji

Pogoj: dovršena srednja kemična šola ali laborantska šola. V poštev pride samo moška moč.

Nastop službe je mogoč takoj ali po dogovoru. Plača po TP. Prošnje dostavite na delavski svet podjetja.

Dve vrsti dolgočasnežev poznamo:

Tiste, ki neprestano govorijo o eni in isti stvari; in tiste, ki ves čas govorijo — pravzaprav o ničemer.

Domiselni kemik svojemu kolegu, ko srečata čedno raščeno deklet:

— Kaj praviš kolega? To tukaj je pravilen razpored molekul...

Deklica ali deček, po izbiri

— Otroka bomo dobili!

Koliko veselja prinaša ta novica v družino, zlasti če je naslednik težko pričakovani in zaželen. Toda novica prinaša tudi skrbi, najvažnejša pa je gotovo skrb, kaj bo — deklica ali deček? Včasih pride celo do pretiranega zatrjevanja: Deček bo in konec! Ali pa obratno.

Vendar narava se ne ozira na želje staršev, tek in znapec. Če ustreže, je to ravno slučajno, kakor če ne. Vendar je znanost le prišla nekoliko naprej, ker že do-

mala točno lahko ugotovijo kakšnega spola je pričakovani otrok.

— V naši družini so bili prvorojenci dečki.

— Od kjar pomnimo, so prišle vedno deklice prve na svet.

To je doslej veljalo med ljudmi kot približna napoved o spolu bodočega družinskega člana. Danes pa na biokemični način ugotavljajo skoraj popolnoma zanesljivo ali bo deček ali bo deklica. Vsaj toliko, da more mamica pripraviti plavo ali rožnato opremo. Zdjaj pa napovedujejo še eno

novost, čeprav tudi še prejšnja ni v široki rabi. Pravijo, da bo spol otroka mogoče določiti. Ugotovili so namreč, da se moške semenčice razlikujejo po spolnosti in da ženskega pri formiranju nima velikega vpliva. Na spodnji sliki vidimo močno povečane sperme. Leva ima ženski, desna moški spol. Trdijo, da je najdba te razlike prvi in najvažnejši korak k določanju spola vnaspred.

Bodoči zakonci bodo imeli lažje stališče: Dečka ali deklico po izbiri.

Prodajalka čevljev: — Draga gospa, najbolje začnimo z največjo številko, ki jo premoremo, in se ustavimo tedaj, ko naletite na pravišno bolečino tesnobe...

Veliko lažje je verjeti laži, ki smo jo že stokrat ali tisočkrat slišali, kot pa čisti resnici, ki prinaša čisto nekaj novega.

Ženske obleke za promenado in plažo, krila in lepo perilo

V NAJVEČJI IZBIRI VAM NUDI

VELEBLAGOVNICA

Ljudski magazin

CELJE

NOVOST! Svila z volno za ženske obleke